

קרב אל המזבח - Draw Near!

1. Rashi on Vayikra 9:7

קרב אל המזבח – שהיה אהרן בוש וירא לגשת, אמר לו משה: מה אתה בוש? לכך נבחרת. Aharon was embarrassed and afraid to approach. Moshe said to him: Why are you embarrassed? This is why you were chosen.

2. Ramban ibid.

אבל בתורת כהנים (ספרא ויקרא ט'ז) נתעוררו רבותינו בזה ואמרו: משלו משל: למה הדבר דומה, למלך בשר ודם שנשא אשה והיתה מתביישת מלפניו, נכנסה אצלה אחותה, אמרה לה: אחותי למה נכנסת לדבר זה, לא שתשמשי את המלך, הגיסי דעתך ובואי שמשי את המלך. כך אמר לו משה לאהרן: אהרן אחי, למה נבחרת להיות כהן גדול, לא שתשרת לפני המקום, הגס דעתך ובוא ועבוד עבודתך. ויש אומרים: היה אהרן רואה את המזבח כתבנית שור, והיה מתיירא ממנו. נכנס משה אצלו, אמר לו: אהרן אחי, לא ממה שאתה מתירא, הגס דעתך ובוא קרב אליו. לכך נאמר: קרב אל המזבח, ויקרב אהרן אל המזבח – בזריזות. וטעם זה, כי בעבור שהיה אהרן קדוש י"י ואין בנפשו חטא זולתי ענין העגל, היה החטא ההוא קבוע לו במחשבתו, כענין שנאמר: וחטאתי נגדי תמיד (תהלים נ"א:ה), והיה נדמה לו כאילו צורת העגל שם מעכב בכפרותיו. ולכך אמר לו הגס דעתך שלא יהיה שפל רוח כל כך, שכבר רצה האלקים את מעשיו

Our Rabbis in the Torath Kohanim were, however, prompted by [the use of] these expressions to draw a parable [and to say]: "To what can this be compared? To a human king who married a woman, who in her shyness [did not dare to enter] before him. Her sister then approached her, saying, 'My sister, why did you enter this matter? Was it not in order that you serve the king? Embolden yourself and go in to serve the king!' Similarly did Moses say to Aaron: 'My brother! Why were you chosen to be the High Priest? Was it not so that you minister before G-d? Embolden yourself and come and do your priestly activities.' Some Rabbis say that Aaron saw the [horned] altar in the form of the bull, and he was frightened by it. Then Moses came near and said to him, 'My brother, Aaron, do not be afraid of that which you fear. Embolden yourself and come near it.' This is why he said, draw near unto the altar, and [Aaron] drew near unto the altar — with zeal."

The reason for this [apparition which Aaron saw in the altar] was that since Aaron was the holy one of the Eternal, having no sin on his soul except for the incident of the golden calf, therefore that sin was firmly fixed in his mind, something like that which is said, and my sin is ever before me. It thus appeared to him as if the form of the calf was there [in the altar] preventing his [attaining] atonement [through the offerings he was to bring]. That is why Moses said to him, "Embolden yourself so that you should not be of such humble spirit," for G-d has already accepted his works

זה הדבר אשר צוה ה' - This is what Hashem Commanded

3. Sifra, Shemini, Mechilta d'Miluim 2 (tr. Rabbi Shraga Silverstein)

[1] "ויאמר משה זה הדבר אשר צוה ה' תעשו" – אמר להם משה לישראל אותו יצר הרע העבירו מלבכם ותהיו כולכם ביראה אחת ובעצה אחת לשרת לפני המקום. כשם שהוא יחידי בעולם כך תהא עבודתכם מיוחדת לפניו. שנאמר (דברים י, טז-יז) "ומלתם את ערלך לבבכם" – מפני מה? – "כי ה' אלקיכם הוא אלקי האלקים ואדוני האדונים". עשיתם כן – "וירא אליכם כבוד השם". "And Moses said: This thing that the L-rd commanded shall you do": Moses said to Israel: That yetzer hara (for idolatry) — remove it from your heart, and let all of you be of one fear and of one counsel — to minister before the L-rd. Just as He is One in the world, let your worship be "one" before Him, as it is written (Devarim 10:16): "And you shall circumcise the foreskin (i.e., the occlusion) of your hearts." Why? (Devarim 10:17): "For the L-rd your G d — He is the G d of gods and the L-rd of lords. If you do so, then (Vayikra, Ibid.): "There shall appear to you the glory of the L-rd".

מישאל ואלצפן

4. Netziv, Vayikra 10:14

אל מישאל ואל אלצפן בני עזיאל דד אהרן – כבר נדרש בת"כ למאי כתיב דד אהרן. ולפי הפשט משמעות דד כמו ידידות מלשון כי טובים דדיך. ובא לפרש למה קרא לבני עזיאל יותר מבני יצהר וכדומה. אלא משום שידע משה שיש מהם מקנאים לאהרן. וכבודו והיו נראים בזה כשמחים לאידו. ע"כ קרא לבני עזיאל שידע שהוא אוהב וריע ומצטער בצערן. וכן היו בניו ענוים ותיקים. ומדתו של מישאל יש להבין ממה שהיה אחיו הקטן נשיא לקהת והוא לא ערער ע"ז. וגם אלצפן שמו אליצפן וכתוב חסר יו"ד לראות שהיה שפל בעיני עצמו כידוע דרכי השמות.

Kashrut of Animals

5. Sfat Emet on Shemini

וידבר ה' כו' לאמר אליהם. ואין מובן. וי"ל עפ"י מ"ש חז"ל רחב"ע אומר רצה הקב"ה לזכות ישראל הרבה להם תורה ומצות. ופרש"י דשקצים ורמשים בלא זה מאוסים כו'. רק שהקב"ה עשה מזה מצוה. והפי' שהקב"ה רצה שיהיו בני"י כל מעשיהם נמשך אחר התורה. שגם מה שא"א להיות באופן אחר. מ"מ יהי' כוונת המעשה עפ"י התורה. וכ"כ חז"ל אל יאמר האדם אי אפשי בבשר חזיר רק אפשי ומה אעשה אבי שבשמים גזר עלי. וז"ש חז"ל ע"פ וזאת החיה אשר תאכלו שבנ"י דביקין בחיים כו'. כי כל מעשה ישראל צריך להיות מדובק בשורשו. וזהו והתקדשתם אדם מקדש עצמו מלמטה כו'. שע"י שאינו דבוק בגשמיות רק בפנימיות חיות הדבר. שהפנימיות הוא נבדל מחומר הדבר אעפ"י שהוא בהגשם. כן צריך להיות כוונת העושה כנ"ל. וז"ש לאמר אליהם שהרצון הי' שיפרשו משקצים ורמשים ע"י שכן רצונו ית' כנ"ל. ואף שבל"ז נמאס ואיך יאמר אפשי בו. רק הפי' להיות המניעה מצד ציווי השי"ת יותר מהמיאום מצד עצמו. שאף בהכרח כזה שהי' גובר המיאום מ"מ מצד מאמר השי"ת נרחק יותר ממנו כנ"ל: